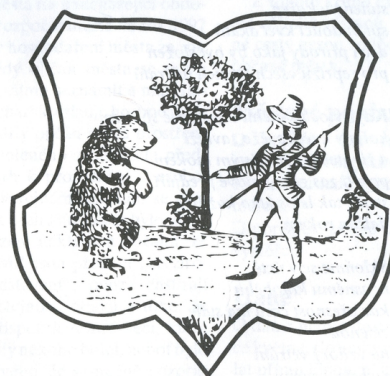

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník č. 2/1997, vedoucí redaktorka Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 4,- Kč. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou PSČ 51211.

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ÚNOR 1997

Jan Kubát

Předjaří

*Ještě se chvějem
únorovým chladem
a pod nohama křupe sníh
zoraná pole leží ladem
plachá zvěř bloudí po lesích*

*A přece kdesi pod povrchem země
stulený v kořen
spí budoucí květ akátů
dech přírody jako by byl složen
pro reprízu všech jarních návratů*

*Když vločky sněhu dávají své sbohem
kořeny květů svěže zavlaží
a životadárným čistým mokem
pokřtí zas znovu nové předjaří
stejně tak letos jako každým
dalším rokem*

*Skloňme se v úctě
úžasnému koloběhu
kde přesnost času má stále
zelenou
na vzdory větrům
vichřici i sněhu
volání lásky nebude nikdy
marnou ozvěnou...*

ZPRÁVY z městského úřadu

Zprávy z radnice aneb co se vod posledka ve městě skutečně šustlo.../2

Zasedání MZ se uskutečnilo 17.2.1997. V době uzávěrky tohoto vydání (10.2.1997) tudíž nelze seznámit čtenáře s výsledky. Jelikož je však v předstihu, znám program jednání, lze okomentovat to, co tvoří skelet činnosti města na nadcházející období, a to je rozpočet města na rok 1997 a výsledky hospodaření města za rok 1996. Každý občan města se může v případě zájmu seznámit s materiály, které charakterizují hospodaření města. Každý občan může prostřednictvím zvoleného zastupitele předložit návrh k projednání a osobní účasti na veřejném zasedání se předsvědčit, jak s jeho návrhem bylo naloženo. Tvrzení některých občanů, že zasedání MZ jsou předem „zrežirovaná představení“, pouze zastírají jejich lhostejnost, obavu z toho, že osobně přispěli k dobré věci, která může někdy někoho bolet, neboť bylo řádo do živého. Je skutečně pozoruhodné, kolik razantních a jednoduchých řešení mají někteří občané ve svých hlavách. To by to litalo...

Bohužel tyto nápady a jednoduchá řešení (mnohdy skutečně dobrá) nepřelézou práh restauračních zaří-

zení, kde probíhají stínová jednání „městského zastupitelstva“ každý den, a to několikrát denně. V březnovém čísle se rád omluvím v případě, že se ve výše uvedeném mýlím.

K rozpočtu města bych se rád vyjádřil až po jeho projednání a odsouhlasení. Snad jenom obecně:

Abych mohl utratit, musím mít.

Když nemám, nemůžu utracet.

Když neutratím, zakrnu.

Abych nezakrnu, můžu si půjčit.

Když si půjčím, musím vrátit.

Když vracím, nemůžu utracet.

Když nevracím, tak jsem totálně v...

Z tohoto kruhu existuje samozřejmě několik výstupů. Za volbu správné cesty nesou zodpovědnost všichni občané města.

Městské poplatky

□ poplatky za rekreační pobyt a z ubytovací kapacity se platí vždy do 15. dne následujícího měsíce bez výměření.

□ poplatek ze psů do 15.1.1997 bez výměření.

Daně

□ daň z nemovitosti se platí do konce května, složenky bude údajně zasílat přímo Finanční úřad.

□ daň z příjmu se platí do konce března (mimo výjimku pro daňové poradce - ti platí do konce června) složenky a příslušné formuláře by měly být k dispozici na MěÚ za předpokladu, že je FÚ poskytne.

Chystané investiční akce

□ v jarních měsících zahájí firma LECHNER z Litoměřic realizaci stavby „MTO Vysoké nad Jizerou, RSU Vysoké nad Jizerou, UPS Skleňárna, přepojení z Jablonce nad Jizerou, DON 96“.

Dokončení této akce by mělo přinést řadě občanů možnost získání telefonu.

Pronájem koupaliště

Městský úřad ve Vysokém nad Jizerou pronajme areál koupaliště ve mlejnkách. Bližší informace na MěÚ.

Vodné - stočné

□ odpočty a vyúčtování vodného a stočného bude provádět MěÚ v jarních měsících (duben-květen), bližší informace opět na stránkách Větrníku.

Pro přeplatitele Větrníku budeme zasílat složenky současně s březnovým číslem.

Redakce Větrníku zveřejňuje opravu, TJ Vysoké n.J. zakoupilo pozemky za 140.000,- Kč, ne za 14.000,-Kč jak bylo zveřejněno v lednovém čísle.

Ing. Pavel Štěpánek
tajemník MěÚ

ČESKÉ PŘÍSLOVÍ

*Je lépe znát jednoho,
který viděl,
než deset, kteří slyšeli.*

.....

Rok 1996

ve Vlastivědném muzeu ve Vysokém n. J.

Do 16.6.1996 bylo Vlastivědné muzeum ve Vysokém n.J. příspěvkovou organizací s právní subjektivitou, od 17.6.1996 bez právní subjektivity pod vedením MěÚ ve Vysokém n.J.

Výstavy:

Výstava kreslířů časopisu HEC
Městská móda

J. Bernard - obrazy a grafika

Výstava obrazů a plastik
ze sbírek muzea - trvá do 30.6.97

Výstava vánočních betlémů
a dětských hraček - trvá do 31.3.97

Sbírkové předměty byly zapůjčeny např. Okresnímu muzeu a galerii do Jičína, Českému sdružení přátel betlémů na výstavu do Hr. Králové, dřevěné sošky z 18. století Městskému muzeu v Truville v Normandii (Francie).

Návštěvnost a tržby

Muzeum bylo přístupno po celý rok s výjimkou 1/2 dubna, kdy se provádělo ošetřování sbírkových předmětů

a úklid, a v I. pol. července pro nemoc obou stálých pracovníků. Noví zaměstnanci byli vybráni konkursem.

Muzeum navštívilo celkem 11.048 osob včetně dětí. Na vstupném bylo vybráno 100.021,-Kč.

Evidence sbírkových předmětů pomocí inventurních knih a kartoteky, které jsou zastaralé a nevyhovují. Muzeum za příspěví zřizovatele zakoupí počítač a programy pro zpracování, na tento účel byl získán i sponzorský dar.

Co se podařilo

○ pořízeny anglické překlady průvodce muzeem, zadán ruský překlad, též v holandštině podle nově zhotoveného českého průvodce

○ opraveny rámy obrazů pro výstavu obrazů a plastik, zrestaurovány modely chalup ze Staré Vsi a Bártlův mlýn, zrestaurovány všechny ručně malované betlémy, zrestaurovány byly i sochy andělů větších i menších, v budově byla opravena okna vnitřní v galerii, aby mohla být nasazena, a provedeny všechny nutné opravy, např. dveře, osvětlení.

Úspěchem bylo též přemístění sochy sv. Antonína, zřícené a hrozící rozpadem, a její instalování v chodbě muzea. Pomocí sbírek na obnovu památek i z prostředků rozpočtu se bude pamatovat na obnovu a restaurování.

Byly obměněny některé expozice a nově zřízena expozice Dr. Karla Kramáře a Dr. Karla Farského.

Co se připravuje:

○ zavádění nové evidence sbírek na počítači pomocí programu „Katalog“ pro potřeby spec. Vlastivědných muzeí

○ nové expozice TJ, ISŠ, Ústav chirurgie ruky a plast. chirurgie, Klub českých turistů, SKI klub

○ výstava obrazů z Jizerských hor

○ výstava fotografií amatérského fotografa

Muzeum je otevřeno denně mimo pondělí od 8,30 do 12,00 hod. a od 13,00 do 16,00 hod. Srdečně zveme občany i návštěvníky města k prohlídce.

Víte, že ...

dne 25. ledna probíhalo regionální kolo VČ kraje v soutěži nazvané O Pohárek Svazu Českých divadelních ochotníků v přednesu hereckých monologů. Konalo se v Čachnově u Skutče. Tato soutěž oslaví letos už své krásné 25. narozeniny. Za DS Krakonoše se zúčastnila Slávka Hubačková s textem Aldo Nikolaje „Tabák a sůl“ a získala I. místo. Bude proto naše město reprezentovat ve dnech 19. a 20. dubna v Přerově na Moravě, kde se koná národní kolo této soutěže. Je jistě zajímavé i to, že soutěží letos již po dvacáté.

Blahopřejeme!

Už jste byli U Albíny?

Říká se, že první dojem o někom nebo o něčem bývá správný, určující.

Můj první dojem ze zhlédnutí hospody U Albíny byl velice příjemný. Prostor velký a vzdušný (2 místnosti propojeny v jeden celek), světlý (8 oken) a teplý (pod každým oknem plynový radiátor). A to byla hospoda ještě ve stavu „zrodu“.

Když jsem přišla po druhé, tak říkajíc do hotového, můj první dojem se ještě znásobil. Lokál doplnily lehké sněhobílé záclony, žluté damaškové ubrusy se zelenými ubrusky ve středu stolu, vkusné lampy a zcela nový nábytek s polstrovanými židlemi. U stolu je 44 míst. Zlatý hřeb celého interiéru je super moderní biliardový stůl, kulečník POOL s mechanickým žetoněrem. Vlastní výčep nenarušuje vůbec příjemný dojem z celého lokálu.

S majitelem p. Jos. Kučerou ml. jsem si poseděla a u voňavé kávy jsem ho trochu vyzpovídala.

Jak jste přišel k tomuto původně selskému stavení a ke jménu Albína?

Je to mé dědictví po tetě Albíně Noskové, to byla sestra mého dědy. Dům byl postaven po požáru Vysokého (1834). Do roku 1965 se tu hospodařilo, pak pozemky sebral státní statek. Teta tu bydlela přes 60 let. Byla víc jak 20 let vdovou a bezdětná. Jediný syn zemřel v 6 letech. Teprve po jejím odchodu (v létě 1994) jsme směli s domem něco udělat. Nastala

trochu Nerudovská otázka: co s ním? Nápady byly různé, ale jejich uskutečnění finančně obtížné. Nakonec nastaly 2 možnosti: buď dům prodat nebo přebudovat na hospodu.

Určité to byl dobrý nápad. Vysoké má sice už 2 hotely, Moravu a Strojmetal, Bistro Fejkl, pivnici Alf, formanku v Moravě, restauraci Na růžku s výbornou kuchyní, ale pravou hospodu už dávno nemá. Jak ji zprovozníte?

Nabízíme pivo Radegast /jistě jste si všimla poutače na střeše), různá vína, likéry, nealkoholické nápoje, teplé i studené a studenou kuchyni.

Mohl byste to nějak upřesnit?

Máme v plánu asi 12 druhů jídel: včetně ryb, teplé i studené uzeniny, teplou sekanou, sýry atd.

Jakou budete mít otvírací dobu?

Teď v zimní sezóně denně od 14-22 hod. v pátek a v sobotu od 14-24 hod.

Po sezóně budeme mít jeden zavírací den.

Chtěl byste ještě něco dodat?

Ano, chtěl bych upřímně poděkovat všem, kteří mi pomáhali moje plány uskutečnit a hospodu otevřít.

Nakonec jsem si prohlédla i ostatní prostory, t.j. kuchyň, šatnu, výčep i sociální zařízení. Všechno odpovídá nejnovějším hygienickým požadavkům, dokonce jeden WC je bezbariérový. Myslím, že hospoda U Albíny by mohla splňovat přání i náročných hostů a přejí majiteli a novopecenému hospodskému p. Kučerovi a jeho pomocnici v obsluze p. Pánkové, aby se jim podařilo udržovat všechny pro-

story v takovém stavu, v jakém je 31. ledna veřejnosti předvedli. Návštěvníkům přeji hezké posezení a příjemnou zábavu.

*Prvním hostem v nové hospodě byla
Ludmila Hnyková*

.....

ZŠ

Zajímavosti z vyučování slohu v 9. třídě ZŠ

Probíráme různé druhy popisu. Zadala jsem skupinám žáků, ať napíšou, co si představují o rostlinách nebo zvířatech se zajímavými názvy.

Pérovník pštrosí

E. Knop popisoval, že je to středně velké zvíře, na hlavě má dvě hloupě se kroutící oči, tlamu od ucha k uchu. Místo srsti chlupy stočené do péra, vlastně pružiny, nohy dlouhé jako pštros, ale tři pětiny jejich délky tvoří chodidla. Středně krátká bezpéřá křídla připomínají netopýra, ocas podobající se slonímu chobotu na konci s pružinou, proto ono zvíře nechodí, ale pěruje.

L. Hnyková si představovala jakéhosi skákavého ptáka s dlouhými nohama, na kterých má přidělaná péra, aby doskočil měkce a dál, je to ovšem vegetarián.

S. Maturová popisovala zvíře, které se pěstuje pro peří. Hlavu prý strká do krtičiny, aby ho nikdo neviděl, neboť je velice lekávé a bojí se lidí, dokonce i zvířat.

M. Lukeš a J. Konif - oba si myslí, že je to motýl s pestrým peřím pštrosí velikosti.

Fantazii popřít nelze, ale ani jeden se netrefil. Onen pérovník pštrosí je rostlina podobná kapradině, ze silného oddenku vyrůstá vějíř až 150 cm vysokých listů, uspořádaných do kornoutu. Roste na vlhkých místech podél potoků a řek. Pěstuje se také pro ozdabu.

Pipla osmahlá

J. Svatá psala o ptáčkovi, vyskytující se zejména v teplých krajích, nejnápadnější je na něm hnědá barva.

M. Nesvadbová měla zajímavý názor, bude to malý nenápadný červ, který je směrem k zadečku postupně tmavší (připálený). Má malá pichlavá očka, tělo složené z článků, bez noh.

Opět zajímavé, leč nesprávné odpovědi. Pipla osmahlá je bylina až půl metru vysoká, lodyhy přímé, tuhé, listy podlouhlé, kopinaté. Květ podobný plicníku, má barvu hnědě fialovou, zřídka nažloutlou. Roste na mezech v teplejších oblastech.

Králíček obecný

Š. Bartoš se domnívá, je to kytka, roste v trsech, kráší ji růžový květ, má dužnaté listy, takže žije v teplých krajích.

J. Pacholík si myslí, že je to též rostlina, vysoká asi 30 cm, mající květ malý, chundelatý, bílošedý, připomínající kuličku.

Opět samá voda, vždyť králíček obecný je droboučký, velmi pohyblivý ptáček olivově zeleného zabarvení se světlou spodní stranou a dvěma bílými a jednou černou příčnou páskou na křídlech. Hnízdí v jehličnatých lesích.

Fantazie některých žáků je bohatá, při zdánlivě nezáživném slohu se žáci mohou nejen pobavit, ale i poučit.

L. Halířová

ISS

**Integrovaná střední škola
Vysoké nad Jizerou
nabízí**
pro školní rok 1997-98
**přípravu v tříletých učebních
oborech s možností dvouleté
nástavby zakončené
maturitní zkouškou**

Učební obor Mechanik opravář se zaměřením na silniční motorová vozidla 24 - 66 - 2/09 (automechanik)

Tento učební obor je určený pro chlapce, kteří se během tříleté přípravy seznamují s konstrukcí silničních motorových vozidel, diagnostikou, údržbou a vlastní opravářskou činností strojních celků motorových vozidel.

Po absolvování přípravy ovládají ruční a strojní zpracování technických materiálů, včetně jejich přípravy, dovedou používat měřicí prostředky, diagnostické přístroje, číst technické výkresy, normy a schémata. Umějí provádět samostatně běžné střední a generální opravy silničních motorových vozidel, práce demonstrační a montážní, včetně stanovení technologického postupu oprav.

Součástí výuky je i získání řidičských oprávnění skupin T, B, C (traktor, osobní a nákladní automobil), kvalifikace pro sváření elektrickým obloukem a plamenem, jakož i získání některých dalších speciálních kvalifikačních průkazů.

Učební obor Opravář zemědělských strojů 45 - 74 - 2

Je určen pro chlapce, kteří se chtějí hlouběji zabývat opravářskou činností zemědělské techniky (traktorů, nákladních automobilů, samojízdných strojů) a dalších strojů používaných v zemědělství. Součástí učebního oboru je také údržba a seřizování těchto mechanických prostředků.

Absolventi získávají řidičské oprávnění skupiny T, B a C, t.j. řidičský průkaz na traktory, osobní a nákladní automobily.

Dále jsou kvalifikováni pro svařování elektrickým obloukem a plamenem.

Učební obor Mechanik opravář se zaměřením na stroje a zařízení 24 - 66 - 2/02 (strojný zámečnick)

Je určen pro chlapce, kteří se chtějí zabývat opravářskou a zámečnickou činností. Součástí učebního oboru je výuka ručního a strojního obrábění kovů, údržba a seřizování strojních mechanismů. Absolventi dále získávají kvalifikační průkazy pro řízení motorových vozidel skupin A, T, C, dále svářečské průkazy pro sváření plamenem a elektrickým obloukem - Z. E. 1, Z. G. 1.

Učební obory Farmář-farmářka 45 - 66 - 2/01

Zemědělec-hospodyňka 45 - 61 - 2

Učební obor Farmář-farmářka reaguje na nové změny a potřeby v našem zemědělství, podnikání a službách. Výuka je uspořádána modulově. Moduly si žák volí podle svého zaměření, zájmu a schopností. Obor je především určen pro výchovu a vzdělávání budoucích zemědělských podnikatelů, farmářů a pro odborné pracovníky zemědělských závodů.

Ve druhém ročníku si žáci mohou vybrat obor traktorista nebo ošetřovatelka hospodářských zvířat. Cílem je

přípravit žáky pro výkon mechanizačních prací v pěstování rostlin, řízení, obsluze, údržbě, seřizování a provádění drobných oprav mechanizačních prostředků. Dále se žáci připravují pro vykonávání prací spojených s chovem skotu, prasat, ovcí, drůbeže a koní.

Ve třetím ročníku si žáci podle svých schopností, zájmů a předpokladů nebo požadavků zaměstnavatele mohou prohloubit získanou kvalifikaci a specializovat se pro výkon náročnějšího povolání. V oboru řídič opravář získávají absolventi řidičské oprávnění k řízení nákladních automobilů a některých dalších speciálních mechanizačních prostředků, dále pak průkazy pro svařování elektrickým obloukem a plamenem. Žáci se dále učí obsluhovat a udržovat složitější stroje a zařízení v chovu zvířat.

Učební obor Zemědělec - hospodyňka, ve kterém během tříleté učební doby mají možnost děvčata a chlapci získat odborné zemědělské vzdělání podnikatelského typu. Studium chlapců je zaměřeno na zvládnutí mechanizovaných prací v rostlinné a živočišné výrobě, dále na opravu a údržbu motorových vozidel v zemědělství a mechanizačních prostředků. Studium děvčat je vedle zemědělských disciplín zaměřeno na odborné práce v domácnosti, službách, vaření a péče o dítě atd. Součástí studia jsou rovněž základy ekonomiky, účetnictví a soukromého podnikání.

Studium všech učebních oborů je zakončeno závěrečnou zkouškou

a získání výučního listu. Příprava chlapců a děvčat ve výše uvedených učebních oborech je koncipována systémem otevřeného typu studia, kde mají žáci možnost získat další kvalifikační stupně. Moduly jsou voleny s ohledem na budoucí potřeby absolventů. U dívek v nabízených oborech převládají předměty rodinných nauk, vedení domácnosti, zdravotvědy atd. U chlapců potom výuka řízení motorových vozidel, oprávenství, obsluha specializovaných vybraných zařízení, sváření atd.

Všem úspěšným absolventům uvedených učebních oborů nabízíme možnost rozšíření vzdělání v nástavbovém studiu zakončeném maturitní zkouškou „Podnikání v oboru“.

V tomto studiu si absolventi prohloubí znalosti a dovednosti ze všeobecně vzdělávacích předmětů (český jazyk, cizí jazyk, matematika atd.), dále z předmětů své profese, hlavně ale budou studovat předměty ekonomického a podnikatelského charakteru, jako např. ekonomika podniku, marketing a management, hospodářská korespondence, práce s osobními počítači, účetnictví, ale také psychologie, právní nauka aj.

Studium je dvouleté, zakončené maturitní zkouškou a vytváří podmínky pro vykonávání podnikatelských činností. Rovněž absolventům umožňuje ucházet se o studium na vysoké škole.

Všem žákům nabízíme kvalitní stravování, žákům ze vzdálenějších míst ubytování v moderních žákovských domovech v ceně 150,- až 300,- Kč měsíčně a stravné v ceně 25,70 až 30,- Kč za pět odebraných jídel denně. Komplexní výchovu a vzdělávání žáků zahrnuje vedle povinných předmětů celý blok nepovinných, volitelných předmětů a kroužků zájmové činnosti zaměřených na zvolenou profesi.

*Chlapci a děvčata,
přejeme Vám hodně úspěchů
a štěstí při volbě vašeho příštího
povolání či studia.*

Integrovaná střední škola
51211 Vysoké nad Jizerou

Z KULTURY

Mezi Čechy v Chorvatsku

Představovat Vysockým Slávku Hubačkovou by mišlým bylo nošením dříví do lesa.

Kromě mnoha jiných aktivit hostuje i v DS Vojan z Libice nad Cidličkou. A právě s ním, přesněji řečeno s jím nastudovanou hrou „Blázinec v prvním poschodí“ se také ona představila našim krajanům v Chorvatsku.

Libičtí tam jeli na jejich pozvání a od 9. do 16.11.1996 zvládli pět představení.

Paní Hubačková, proč jste si pro tuto příležitost vybrali právě Šamberkův „Blázinec“?

Získali jsme s ním několik ocenění. Premiéra - v našem nastudování se konala 28.4.1995. Ještě v tom samém roce jsme se zúčastnili přehlídky ve Vysokém, o rok později následovala Regionální přehlídka Středočeského kraje v Rakovníku, odkud jsme byli nominováni do Třebíče na Národní přehlídku tradičního divadla. Jakýmsi vyvrcholením a ctí pro nás byla, i když bez hodnocení poroty, možnost zakončit Divadelní žatvu 96 v Hronově.

Jakou roli jste ve hře ztvárnila?

V této původně jednoaktovce zachycující atmosféru staré Prahy se měním v temperamentní kuchařku Katy.

Kde všude jste v Chorvatsku vystoupili?

Hráli jsme v Rijeci, Záhřebu, Daruvaru, Končenicích a Rjelovaru.

Když jsem nahlédla do týdeníku Jednota vydávaného Svazem Čechů v Republice Chorvatsko, v souvislosti s vaším představením, narazila jsem na samé superlativy - „divadelní pochoutka“, „koncert pro pět herců“, „zážitek krásy a poučení“... Hrálo se vám dobře?

Byla to radost. Všude bylo vyprodáno do posledního místa, v Bjelovaru dokonce snad stovka lidí odešla, protože si neměli kam sednout. Na naše představení chodily celé rodiny i jejich chorvatští členové. Každé setkání s našimi krajanými bylo velmi příjemné, m.j. i proto, že z nich přímo vyzařovala úcta k českému jazyku a vůbec všemu českému. Navíc dávají najevo upřímnou vděčnost za to, že v dobách nejtěžších mohlo kolem 1400 chorvatských dětí prožít čtyři měsíce ve východních a středních Čechách.

Jaká je u krajanů v Chorvatsku situace v oblasti ochotnického divadla?

Velmi by chtěli hrát, zajímají se zejména o českou klasiku, ovšem chybí jim texty, nemají technické záležitosti, kulisy, rekvizity, kostýmy. Válka zničila zřejmě i toto. Jako v mnoha dalších oblastech tak i tady budou muset budovat všechno od začátku. Hodně jim pomáhá Svaz českých divadelních ochotníků, který jim už věnoval mnoho textů divadelních her.

Kde jste tedy získali všechny náležitosti potřebné k hraní?

Přivezli jsme si je. Reflektory, výkryty, zkrátka vše, co je k dobrému divadlu třeba, zvuková technika, kostýmy a všechny rekvizity včetně nábytku jely s námi autobusem.

Pokračování příště

Ptala se Alice Sládková.

Slavnostní nedělní odpoledne

Neděle 2. února - to byl den jako vymalovaný. Obloha modrá, sem tam nadýchaný mráček, sluníčko svítlo a v jeho paprscích už bylo cítit jaro i přesto, že přes noc napadlo trochu sněhu a všechno čistě a bíle zářilo. Nejkrásnější byly hory. Jejich panorama dotvářelo klidnou atmosféru nedělního odpoledne.

Klid ale nebyl před muzeem. Kolem kostela stálo plno aut a do muzea přicházelo mnoho lidí, Vysokých bohužel poskrovnu. Ve 14 hod. byla zahájena další vernisáž. 132 svých obrázků a obrazů vystavoval rodák z Držkova pan Stanislav Smrtka. Starý 86.letý pán mi na požádání vyprávěl o svém nelehkém životě. Od dětství rád maloval a kreslil a na měšťanské škole ve Velkých Hamrech se setkal nejen s pochopením svého učitele, ale i malířů, kteří v té době v okolí tvořili a kterým při každé vhodné příležitosti „nahlížel“ přes rameno při jejich práci. Vzhledem k sociální situaci rodiny nemohl chlapec jít studovat, ale musel do učení. Vyučil se v koloniálním obchodě a pracoval jako obchodní příručí. Vlastní ekonomická situace ho donutila změnit povolání. 15 let sloužil u četnictva, po roce 1948 pracoval v cihelně jako dělník, ale když v 60. letech bylo 11 cihlen zavřeno, přešel do plynárny v Mladé Boleslavi a přes skladníka se vypracoval na mistra staveb plynovodních sítí. I přes

všechny ty změny ve svém povolání maloval všechno, co se mu líbilo a co ho zajímalo. Teprve v roce 1960-61 mohl absolvovat speciální kurzy malířství u mistra Vraštila. V roce 1968 však zasáhl osud, přišly 2 infarkty a invalidní důchod. Tím víc hledal v této době v malování náplň života. Maloval nejraději oleje, ale nevyhýbal se ani temperám, pastelům, uhlí i kreslení rudkou a akvarelu.

Výstava ve Vysokém je jeho první výstavou a průřezem jeho celoživotní tvorby. Vernisáž se konala v galerii muzea.

Hosty vítala sklenka šampaňského a populární melodie, které na elektronické varhany hrál hudební skladatel Boh. Myslík. Galerie byla hosty zcela zaplněna, většina jich přijela s pořadateli z Prahy a z Mladé Boleslavi. V čele celé akce stáli za pořadatelskou firmu KASKOL její jednatel ing. V. Kasík a ing. J. Lát, který po úvodním slově pana Hladíka a ing. Anny Šimerkové výstavu zahájil. Ing. Šimerková v úvodním slově řekla: „V jeho obrazech je ukryta poetická tvář zdejšího kraje, malířova laskavost, skromnost a nádherný vztah k lidem. Znáám jej osobně dlouhá léta. Vždy jsem u něj a jeho paní nacházela onen idylický svět plný vřelosti a pochopení, navíc provoněný barvami. Jejich malá domácnost mi dnes - i po letech - připadá jako krásný ostrov, kde i ten životem nejvíce zkoušený člověk začne opět věřit v lidské dobro...“

Nakonec poděkovala celé té spoustě kolegů, kolegyní a přátel, kte-

ří se obětavě a nezištně podíleli na přípravě výstavy, a popřála p. Smrtkovi ještě mnoho krásných chvil strávených u štětce.

Všichni přítomní byli na závěr výstavy pozváni do pracovny muzea na občerstvení, které bylo na vysoké poměry nezvykle bohaté. Autor všech těch pěkných obrázků prožíval s náručí květin a se svou paní po boku určitě jeden ze svých šťastných dnů.

Celé odpoledne bylo pro všechny přítomné zajímavých zážitkem. A pro upřesnění, výstava byla prodejní a prodalo se víc jak 90 obrázků.

L. Hnyková

Z HISTORIE dávné i nedávné

Kronika Sklenařická

Část 6.

1914

Po mobilisaci na sv. Annu 1914 nastoupilo k plukům asi 20 mladších občanů. Později - celou válku - byli odváděni stále starší již muži, takže ku konci války nebylo ve vsi mimo starších 50ti let a nemožných jiných mladších mužů.

V kronice vložena ozdobným písmem napsaná žádost občanů Blansko o samostatnou obec o 62 číslech, výměře 300 jit., 500 obyvatelích

a da-ních 1300 zl. -o samosprávu- r. 1897.

Raifaisenka (Kampelička)

- založena r. 1904. Václav Metelka z čp. 4 svolal veřejnou schůzi do Yorku, kde ustaven dle vzoru Raifaisenova a českého Kampelíka družstevní peněžní spolek. Starostou zvolen V. Metelka a pokladníkem říd. učitel K. Klér. Po odstěhování Kléra byl pokladníkem učitel J. Václavík a po něm učitel J. Bělka.

Za okupace byla Kampelička přidělena jako pobočka ku spořitelnému spolku do Františkova.

Po převratu 1945 byla zdejší Kampelička opět osamocena. Pokladník Josef Haba čp. 186 byl činný 35 roků, od 1915 do 1950.

R. 1952 byla jako všude jinde Kampelička zrušena a přejmenována na Jednatelství státní spořitelny a od 1.1.1953 připojena ku Státní spořitelně v Jilemnici.

Vázané vklady byly 1952 likvidovány a veškeré z nich výplaty zastaveny. 31.5.1953 pak propadly. K 31.12.1952 bylo váz. vkladů 1.602 mil., volných 1.247 191,-. Vklady ku dni 31.5.1953 (měn.reforma) činily Kčs 1.249 078,- staré měny, tj. 163 074 nové měny.

Kunova továrna Blansko

Jan Kuna koupil r. 1875 mlýn a pilu v Blansku od Ambrože Čermáka, aby zde vystavěl mechanickou tkalcovnu. V této se počalo pracovat r. 1878. Rozšířena r. 1894.

Listiny z r. 1875, 1897, 1900, 1910

- předvolební řeč k voličům okresu kandidáta do českého sněmu Jana hraběte Harracha datovaná 1.3.1875 ve Vídni

- pozvání a program 14. sjezdu Podkrkonošské župní hasičské jednoty 11. července 1897 ve Sklenářicích s podrobným stavem jednoty se sídlem v Jilemnici a s historií Sklenářic a hasičského sboru ve Sklenářicích

- stav obyvatel v r. 1900 (sčítání lidu) 1153 bydlí ve 170 domech, z toho 19 Němců a 1134 Čechů

- 1910 – 1030 obyvatel, z toho se věnuje 337 rolnictví a domácí práci, 79 živností, 31 dom. tkalcovství, 34 dom. navlékání korálků (80 žáků), 6 veřej. službě, 228 je továr. dělníků, 8 úředníků a učitelů, 307 bez zaměstnání, z toho 134 žáků a 128 dětí do 6 let

- domácí užitková zvířata - 11 koní, 298 hovězího dobytka, 184 kozy, 28 prasat, 57 úlů, 687 slepic, 5 hus, 40 holubů.

Vybírá I. Řehořová

Rytíř Nečásek

V loňském 4. čísle revue Dějiny a současnost psal PhDr. Jiří Kudělka v článku „Důvěrníci, agenti a konfidenti před 150 lety“ o pražské tajné policii za c.k. městského hejtmana pražského, vlastně policejního ředitele Prahy, Leopolda Sacher-Masocha, rytíře z Kronenthalu. Byla to doba, kdy byl c.k. ministrem vnitra Alexandr Bach, podle nějž byl způsob vlády v Rakous-

kém císařství po porážce revoluce z roku 1848 nazván Bachovým absolutismem.

Autoru článku se jednalo především o otázku tehdejšího policejního sledování „židovské otázky“, která patřila do referátu c.k. policejního vrchního komisaře Bedřicha Nečásky, jenž byl řídícím orgánem i jiných než židovských stálých pražských policejních agentů. Tento sdílel se svým nadřízeným hejtmánem snahu o zreformování tajné policie v Praze a o větší využití účelně získaných informací. Nečásek, než se dostal mezi deset vrchních komisařů, je ještě roku 1851 v úředním schematismu uváděn mezi sedmi tehdejšími c.k. policejními komisaři I. třídy V schematismu se též uvádí, že tehdy byl, stejně jako p. hejtmán a řada dalších úředníků pražského policejního ředitelství, přispívajícím členem Cecilského spolku, tedy výkonného hlavního „kádrováka“ tehdejší Prahy, který „podával plastické charakteristiky sledovaných osob, měl velmi dobrý styl i hluboké znalosti pražských elit a celkového společenského klimatu, stejně jako cit pro odhad kvality informátorů.“ Za zajímavé považuje Nečáskovy úvahy o trvanlivosti, opotřebovanosti a využitelnosti agentů a upozorňuje, že jeho „vývody o nutnosti pronajmout více pražských konspiračních bytů a nešetřit na agentech pak vedly ruku policejních ředitelů při zdůvodňování stálého růstu nákladů na výkon pražského policejního aparátu.“

Později se Nečásek stal jedním z mála sekčních šéfů v „policejním ministerstvu“, jak je psáno ve sborníku Z hor jsme, tedy ministerstva vnitra. Za své rozsáhlé zásluhy dostal řád Železné koruny a na jeho základě získal šlechtický titul. Tak se nevlastní bratr finančního rady Františka Machka vysoký rodák Nečásek (Serbusů), který nejprve studoval práva a svou úřednickou dráhu nastoupil snad v politickém úřadu v Praze, mohl psát Bedřich rytíř Nečásek. Zemřel roku 1866, tedy před více než stotřiceti lety.

M.L. Jakl

Únor býval i ve Vysokém měsícem plesů, balů i sokolských šibřinek

Šibřinky vysokého Sokola měly svůj věhlas v širokém okolí. Každý rok jiný vtipný ráz, kterému se přizpůsobila dekorace, půlnoční scéna i masky. Zvláště v druhé polovině třicátých let to byly výpravné dekorace, jako třeba „V ledové říši Krakonošově“, kdy se celý sál proměnil v krápníkovou jeskyni, kde od stropu visely až třímetrové krápníky, krásné se třpytící.

Chci ale, jak to znám z vyprávění, vzpomenout na první šibřinky v r. 1923. Sokolovna stála necelé dva roky, peněz nebylo na žádnou nákladnou dekoraci, a tak se zrodil nápad na ráz:

„V lese“. Stromky poslouží jako dekorace a pak se zpracují na palivo. Tak soudil autor nápadu, náčelník

a později starosta Sokola p. Jos. Mařatka. Spolu s mým tatínkem řezali a rovnali dříví, až kolem sálu vyrostl les, sem tam do metrů narovnaná polena, v průčelí panorama Krkonoš a mezi tím stoly a židle.

Líbilo se to, což o to. Celý dům voněl jehličím. V den konání šibřinek se už od rána topilo, aby „ženskejím v těch hadýrkách“ nebylo zima. Jim zima nebyla, ale smrkům se to teplo nelíbilo a jak noc ubíhala, začaly pomalu shazovat jehličí. Ráno už nebyla dekorace tak pěkná a večer, když byly dozvuky, vypadal les jako Jizerky po kyselých deštích. Na náladě to prý vůbec neubralo. Jen maminka nerada vzpomínala na vymetání jehličí, které bylo po celém domě.

A. Čerovská - Bartontčková

Smějeme se dětem

Vysoký rodák a bývalý mistr komitnický Josef Spousta mladší býval pohotové dítě, zvláště na odpovědi. Před lety, kdy ještě žil v plné síle, nám napsal několik příhod. Některé, téměř anekdotické, vám uvádíme:

Světlo světa jsem spatřil v místech, kde se říkalo „U Bělochů“ přesto, že se ze mne v pozdější době stal „černocho“. Již jako malý kluk jsem měl zřejmě vlohy pro hudbu, protože jsem jednou v nestřeženém okamžiku jen v košilce utekl k panu Háskovi bačkoraři, který jako hudebník měl doma buben, a tam jsem celou rodinu i okolí oblažoval třískáním do bubnu, zatím

co mne rodiče sháněli po městě. K slečně Boženě Šádkové - později provdané Hladíkové - jsem chodil velice rád. Jednou jedla jablko a já měl na ně velikou chuť, ale přímo požádat jsem se neodvážil. Stoupl jsem si před ni a řekl: „To víš, že Pepíček Spoustů taky rád jablíčko?“ Slečna se mé diplomacii rozesmála a já dostal jablíček hned několik.

Při prvním vstupu do školy o přestávce jsem si musel někam odskočit. Domníval jsem se, že tahle místnost ve škole není. Vzal jsem tašku jen tak přes rameno a krácel ze třídy ven. Třídní učitel Josef Ďoubalík mne spatřil a ptá se, kam jdu. „Do činzáku na záchod, pane učiteli.“ „Ten tady máme taky, já tě tam dovedu“. Vrátil jsem se s kalhotami „na půl žerdě“, postavil před celou třídu a povídám: „Lidičky zlatý, kdo mě zapne?“. Udělal to pan učitel, ale z mého hlediska to bylo špatně, tak jsem ho opravil. „To musíte vpředu křížem a vzadu křížem, jako to dělá maminka!“ Pan učitel vyhověl a vše bylo v pořádku.

Jednou k nám do první třídy měl přijít školní inspektor. Pan učitel nás poučil, že si v lavicích všichni stoupneme, až vejde do třídy, a pozdravíme: „Dobrý den, pane inspektore.“ Stalo se. Do třídy vstoupil vysoký muž, černý knír s bradkou. Se mnou to doslova zaklepalo, jak jsem se jeho vzhledu lekl. Všichni jsme vstali a způsobně pozdravili, ale pan učitel nebyl spokojen a povídá mi: „Tak, copak máš udělat, Pepíčku, když přišel pan inspektor?“ Povídám: „Vstát, pane učiteli.“ „Tak se postav!“ a já si pořádně dup-

nul nohou a povídám: „Já stojím!“ Byl jsem totiž nejmenší ve třídě a ať jsem stál nebo seděl, koukala mi jen hlava.

Jednou jsem potkal na ulici manželku třídního učitele paní Anežku Ďoubalíkovou a jadrně jsem ji pozdravil: „Dobrý den.“ Paní mi na pozdrav odpověděla a šli jsme každý po svém. Zanedlouho jsem ji potkal zase, ale ještě s jednou paní. Opět jsem slušně pozdravil a paní Ďoubalíková mi povídá: „To jsi hodný, Pepíčku, že umíš tak hezky pozdravit“. A já na to povídám: „To nepatří vám, ale tý druhý!“

Ve svém dopise Josef Spousta dodává: „Nemusím jistě psát, jak rád jsem měl, mám a budu mít rodný kraj až do konce svého života, neboť s tímto místem jsou spojeny nejkrásnější životní vzpomínky.

*Z archivu muzea vybrala
Jiřina Ďoubalíková*

Vysočtí ve světě část 2/2

Z Tříče na Špicberky

Lenko, jste jeskyňářka, využila jste své zkušenosti z této oblasti?

Uplatnila jsem zkušenosti dosavadní a navíc získala nové. Nedostali jsme se sice studnami až pod ledovec, procházeli jsme jen horizontální chodby,

ale i tak mě to v tomto směru obohatilo.

Žili jste v podmínkách pro našince (i z Podkrkonoší) dost drsných, Jak jste si doplňovali energii, co jste jedli? Dostali jste se k chlebu?

Zásob jídla bylo dost. Jedli jsme převážně to, co jsme si dovezli z republiky, tedy různé masové konzervy, lečo, nudle, rýži, připravovali jsme si instantní bramborovou kaši - měli jsme sice sušené mléko, ale kaši jsme rozdělavali bujonem, byla chutnější. Hlavně pro Poláky jsme dělali knedlíky, nechýbělo ani zelí. Na „bázi“, která zařízením a vybavením připomínala hotel, měli i chladničky a mrazničky, takže občas bylo k mání také čerstvé ovoce a zelenina. Bohužel spousta těchto vitamínových zásilek, než se tam dostala, se cestou zkazila. Pekli jsme dokonce buchty a když měl někdo narozeniny, tak i dorty. Chleba jsme měli dost z „báze“, zejména černého. Bílého bylo méně. Jako doplněk jsme užívali tablety s obsahem vápníku a hořčičku proti křečím.

Upřímně řečeno, z diapozitivů na mě základna Baranowského působila dosti provizorním dojmem. Jak jste se tam cítili?

Pro lidi zvyklé žít občas v tvrdých podmínkách to nebylo tak strašné. Měla jsem samostatný pokojík. V laboratoři měl své království vedoucí výpravy a na půdě, kde se mohlo vyspat víc lidí, si našel místo kolega. Nejvíce jsme se zdržovali v místnosti, která sloužila jako kuchyně, jídelna, společenská místnost i pracovna. Tady se také topilo v kamnech, teplota

u podlahy bývala sice jen +4 až +6°C, ale u stropu se nám občas podařilo dosáhnout +30°C. Ovšem tam vše rychle chladne. Většinou jsme se snažili vytopit místnost na pro nás příjemných +10 až +18°C.

V našich malých královstvích, kde jsem spali, se teplota udržovala většinou maximálně do +5°C. Na „bázi“ vše funguje na elektrinu, takže tam bylo teplo kolem +20°C, někdy i víc. Při silných větrech teplota klesla na +12°C.

Na čem jste vařili na základně, z jakých zdrojů jste čerpali vodu a byl elektrický proud i tam?

Vařili jsme normálně na kamnech (topili jsme uhlím dováženým z Longyearbyen nebo kontinetu), výjimečně jsme používali plynovou bombu. Do terénu jsme s sebou nosili benzinové vařeče. Na základně byl vodovod napájený z jezírka z morény, fungující na principu samospádu. Při velkých mrazích jsme pak nosili vodu ve vědrech z říčky Brattegg, která tekla kolem chaty. Problém nebyl ani s elektrickým proudem. Od července do září, tedy po podstatnou část pobytu, nám sloužila maličká vodní elektrárna. Potom jsme používali svíčky a benzinový agregát. Na „bázi“ vyráběli elektrickou energii také benzinové agregáty.

A teď poněkud intimní otázka - měli jste možnost se mýt a využívali jste ji?

V takové zimě se do toho člověku příliš nechce, trochu potu mu nevadí, ale občas není zbytní. Při našich prvních návštěvách „báze“ se tamní kolegové při vítání tvářili trochu rozpačitě. Pak nám došlo, čím to je. Takže potom,

kdykoliv jsme tam dorazili, tzn. zhruba jednou za 10 až 14 dní, naše první kroky vedly pod sprchu. „Doma“ jsme se také věnovali alespoň základní očistě.

Pokud vím, až na výjimku - polskou hospodářku na „bázi“ (a dvě Norky, které tam pobýly velmi krátce) - jste tam byla jedinou ženou. Jak jste to zvládala, jak se k vám muži chovali?

Víte, ono vždycky do značné míry záleží na tom, jak žena chce, aby se k ní chovali. Já jsem si tento - v daných podmínkách pro někoho možná handicap - nepripouštěla a rozhodně ho nijak nevyužívala. Ono by to vlastně ani nešlo. Na tom, že jsem žena, se nedalo samozřejmě nic změnit, ale co se týká práce, neutíkala jsem před ničím - jako všichni ostatní jsem vařila, natírala konstrukci, opravovala střechu... Mo- hu říci, že z tohoto hlediska jsem neměla žádné problémy.

Ted' přejdu k oněm slibovaným kytkám. Co všechno na Špicberkách, resp. v oblasti, kde jste se pohybovali, roste?

Na to, za jakých podmínek tam musejí rostlinky vegetovat, to se zastoupením flóry není tak špatné. Narazili jsme na několik druhů lomikamene, hojně jsou tu zastoupené lišejníky - převažuje dutohlávka sobí, mechy, občas jsme uviděli i určitý druh trávy. Jedinou dřevinou je bříza polární dorůstající 5 cm, a i mák má k tomu našemu daleko - „vyšplhá se“ do stejné výšky jako bříza. Sbírali jsme asi pět druhů hub. Nějaké jsem přivezla i domů, konzumovali jsme je, a protože nikomu nebylo špatné, zdá se, že byly jedlé.

Jaké je zastoupení živočišné říše?

Z ptáků, kteří mimochodem dávají o sobě vědět silným křikem, jsou to alky malá a velká, chaluha, berneška, husa, kur sněžný, rackové tříprstý a šedý. Ze savců mrož, tuleň, velryba, polární liška, lední medvěd. Spatřili jsme soba, který se k nám musel dostat přes ledovec, normálně se v těchto místech nevyskytuje. Velryby jsme jednou viděli na vlastní oči, bylo jich pět. Skamarádili jsme se s polární liškou, krmili jsme ji a zvykali si na sebe. Potkali jsme i ledního medvěda, dokonce třikrát, pokaždé jsme se ovšem drželi v uctivé vzdálenosti. Jednou jsme před ním museli vystřelit raketu, protože byl nějak moc zvědavý a šel stále blíže k nám.

Jsou některé z těchto rostlinných nebo živočišných druhů chráněné?

Chráněné jsou všechny. Pracovali a pohybovali jsme se totiž na území národního parku. S tím souvisí i další věc. Mluvila jsem o opravě střechy na naší základně. Všechny budovy postavené na území národního parku se musejí udržovat. Kdyby se některá rozpadla, ztěžilo by se získat povolení na novou stavbu.

Už jenom představa potencionálního setkání s medvědem by mi zřejmě vzala chuť na nějaké procházky. Nebáli jste se?

Po Špicberkách je zakázaný pohyb bez zbraně. Postupně si člověk zvykne, že kamkoliv se hne, nosí jí s sebou. My jsme měli k dispozici raketovou pistoli a krácenou brokovnici, na „bázi“ se ještě používaly kolty „Magnum“. Bylo to nějaké podivné léto, medvědi v naší

oblasti téměř nebyli, ale i tak, málokdy se stane, že útočí. Většinou se člověk s medvědem obejdou v bezpečné vzdálenosti.

Pokračování příště.

Naslouchala Alice Sládková

SPORT

Lyžařské závody a rozhodčí

Lyžařské závody, jejich uspořádání a průběh se řídí „Pravidly lyžařských závodů v klasických, sjezdových a akrobatických disciplínách“. Pravidla jsou celosvětově jednotná a vydává je FIS (Mezinárodní lyžařská federace). Důležitou složkou při pořádání závodů jsou rozhodčí lyžování. Jejich kvalifikace se rozlišuje třídou I., II., III., dále ústřední a mezinárodní rozhodčí. Pro získání každé třídy je třeba složit zkoušku ze znalosti Pravidel, pro získání vyšší kvalifikace (II. a I. třídy) se vyžaduje 3-5 let praxe. V Pravidlech je rovněž stanoveno, s jakou kvalifikací může rozhodčí zastávat jednotlivé funkce. Např. ředitel závodu, hlavní rozhodčí, startér a hlavní časoměřič-rozhodčí I. třídy.

Český ski klub ve Vysokém nad Jizerou dbá již mnoho let o to, aby měl dobrý kádr rozhodčích. V současné době ho tvoří kolem 65 kvalitních roz-

hodčích a jsme nejsilnější složkou tohoto druhu v celé Jizerské a Krkonošské oblasti.

Pro dobře obsazený závod v běžích je zapotřebí kolem 40 rozhodčích, u sjezdových disciplín v našich podmínkách asi 30.

Rozhodčí Č.S.K. jsou žádanými i při pořádání závodů v Harrachově, v Jablonci n.N., Liberci, v Novém Městě na Moravě. Nehledě na množství vlastních závodů ve Vysokém nad Jizerou se naši rozhodčí úspěšně podíleli na Mistrovství světa juniorů v běhu na lyžích v Harrachově, na Světovém poháru v Novém Městě na Moravě, na Mistrovství republiky žactva ve Vysokém n.J. a mnoha dalších významných závodech. Asi největší letošní prověrkou našich rozhodčích budou Evropské závody lesních dělníků v Harrachově počátkem března při účasti asi tisíce závodníků. Držte nám palce!

Výbor Č.S.K. Vysoké nad Jizerou

„Chirurgické závody“

Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie opět - již po třetí - uspořádal závod v obřím slalomu pro účastníky ze všech plastických chirurgií v České republice. Letos navíc jsme měli prvního zahraničního účastníka. Doktor Mannini z Benátek byl na návštěvě v Brně a náš závod si rozhodně nechtěl nechat ujít.

Dne 18.1.1997 se šlo na startu na „staré sjezdovce“ 44 závodníků. Obvyklé potíže s ubytováním tak velkého

množství lidí (skoro každý závodník si přivezl rodinu) nám pomohl vyřešit ředitel ISS ing. Grafek, který nám poskytl pro účastníky střechu nad hlavou.

Ačkoli celý týden byla modrá obloha, od pátku se po Vysokém a okolí válela mlha a náš úmysl pochlubit se krásným místem, kde žijeme a pracujeme, vypadal beznadějně. Utěšovali jsme se alespoň tím, že neprší nebo není vánice jako vloni. Ale Krakonoš stál při nás a ve 14.00, kdy na start nádherně upravené trati (speciální dík autorům trati) vyjel první závodník, se mraky zvedly a naši hosté poprvé (ani jeden předchozí ročník neměl hezké počasí) spatřili panorama, které každého znovu a znovu ohromí. Díky perfektní práci členů TJ Jiskra, kteří odvedli profesijní pořadatelskou práci, a sympatickému provázení závodem panem Vavroukem se závod více než vydařil.

Úroveň všech závodníků byla velmi dobrá (ale raději jsme neporovnávali své časy a časy malých dětí, které na stejné trati jely před námi).

Společenská část sportovního setkání se odehrála ve společenské místnosti České spořitelny, kde díky perfektní spolupráci s panem vedoucím Pošepným a všemi jeho spolupracovníky proběhl seminář o šicích materiálech pro plastickou chirurgii, večere, a když jsme marně čekali objednaného diskjockeye (později se omluvil - havaroval na cestě k nám) zachránil pan Pošepný večírek improvizovanou diskotékou.

Hlavní ceny si rozebrali již prověření „koně“ z minulých let, ale ani my z Vysokého jsme nevyšli naprázdno. Největším oceněním pro nás -pořadatele- ale bylo poděkování závodníků za zorganizování závodů a přání, abychom se za rok sešli znovu ve Vysokém na již 4. ročníku ETHICON SKI CUPu. Poděkování patří všem, kdo jakýmkoli způsobem přispěli ke zdárnému průběhu našeho závodu.

*Za pořadatele
MUDr. Alena Schmoranzová*

Klub českých turistů

Jmenuje se Štěpánka

Je vysoká, štíhlá, obdivovaná, vyhledávaná a navštěvovaná mladými i staršími, chodci i lyžaři, v zimě i v létě. Letos jí bude už 105 let!

Je to poslední kamenná rozhledna Jizerských hor, nejstarší a neznámější. Vypíná se nad Příchovicemi, již na hranicích Krkonoš.

Stojí na vrcholu zvaném dnes Hvězda, dříve Buchstein nebo Pocherstein. V dnešní podobě tam stojí od roku 1892, ale to již měla za sebou skoro půl století existence v nedokončeném stavu. Do čtvrtiny výšky ji nechal roku 1847 postavit kníže Kamil Rohan, tehdejší majitel panství. Učinil tak na památku arcivévody Štěpána, který tehdy z Buchsteinu pozoroval stavbu „císařské silnice“ z Liberce do Trutnova, kterou

měl jako zemský správce pod dohledem.

Pak ale arcivévoda upadl u dvora do nemilosti a kníže Kamil Rohan se patrně rozhodl šetřit prostředky. Torzo Štěpánky chátalo, turisté z něj za ranních rozbřesků chodívali vyhlížet východ slunce nad Krkonošemi. Na svatodušní neděli roku 1888 se jim to ale nepodařilo. Věž obsadilo pozdě v noci pět opilců a odmítli pustit turisty na vrchol stavby. Ta již byla ostatně za čtyři desetiletí života značně zchátralá.

Opilci vytrhávali skoby ze zdí, schodů a snažili se věž rozkotat. Nakonec se jim to podařilo, ale jeden z nich - sedmadvacetiletý Josef Šída - pod troskami zřícené věže zahynul. Teprve potom si již staří kníže Rohan vzpomněl na starou rozhlednu, trosky i pozemek předal Horskému spolku, který o čtyři roky později odevzdal veřejnosti nádhernou a štíhlou, dvacet čtyři metry vysokou rozhlednu Štěpánku. A ještě něco se o této stavbě vypráví: když kníže Rohan nechal přerušit v polovině století práce na Štěpánce, říkali lidé, že mu cikánka předpověděla smrt, bude-li věž dokončena. Lidé na proctví dávno zapomněli, ale osud nezapomněl: Kamil Rohan zemřel - i když ve velice pozeňnaném věku - měsic po dokončení Štěpánky.

*Přetištěno z časopisu
Krkonoše 4/93.*

Kluziště

Začínaly nám zimní prázdniny. Sněhu málo, jenom mrzlo. Lyžovat se nedalo. A tak se p. učitel Lavický a můj tatínek rozhodli, že nám udělají kluziště. Na cvičišti za sokolovnou ohradili mantinely část volejbalového hřiště, večer zapojili do hydrantu hadici a už se napouštěla voda.

S vidinou hladké ledové plochy jsme nemohli dospát. Ráno tam ta hladká hmota byla, ale jen na velké, krásné zamrzlé kaluži. Tenká vrstva ledu pod nohama praskala, měli jsme smutek i legraci zároveň. Nevypatí se zapomenout, že i příroda má své zákony.

Druhý den začal padat sníh, vytáhly se lyže a na led se zapomnělo. Jen správce vodovodu p. Štekr se onoho rána divil, kam že mu přes noc zmizelo tolik vody?

*Noc byla krásná mrazivá,
Vojta se tiše z domu nes,
sokolníka stáh z postele
pojď, led se bude tvořit dnes.*

*Celou noc tajně kropili
a netušili zradu,
že ráno bude voda pryč,
po ledu ani smradu.*

autor J. Mařatka

5.12.1936 se na mikulášské zábavě zpívala tato „píseň“ na melodii Byla noc krásná, májová.

A. Čerovská-Bartoničková

Společenská kronika

Narození

22.1.1997 se narodila v Jilemnici manželům Daně a Jiřímu Markovým dcera Zuzana.

Přejeme hodně zdraví.

Životní jubilea

Sklenářice

20.2. Vondrák Bohumil 78 let

Stará Ves

5.2. Janoušková Marie 76 let

Tříč

10.2. Hrubý Miloš 73 let

10.2. Stehlíková Ludmila 78 let

13.2. Bartoňová Marta 78 let

15.2. Škoda Josef 73 let

28.2. Vrána Josef 77 let

Vysoké nad Jizerou

3.2. Zemanová Hilda 81 let

18.2. Hajný Bohumír 79 let

20.2. Fridrich Josef 73 let

PRODÁM

30 a lesa s pozemkem

u Vysokého nad Jizerou

☎ 0432/2060

Stavební firma JANDA Jablonec nad Jizerou

p ř i j m e

pro zajištění investičních akcí zejména v oblasti západních Krkonoš za solidních platových podmínek

● vyučené zedníky	● obkladače
● stavební dělníky	● klempíře
● stavební truhláře	● pokrývače

Informace osobní návštěvou ve firmě JANDA

FIRMA NABÍZÍ

- široký sortiment stavebního materiálu včetně dopravy
- nejlevnější obyčejné cihly (smluvní prodejce)
- tepelné izolace
- sádrokartony
- lepenky
- bohatý výběr zařízení koupelen (vany, umyvadla, sprchové vaničky a kouty, baterie...)
- obklady a dlažby

PROVEDEME PRO VÁS

- zemní práce rypadly UNC 061 a Bělorus
- klempířské a pokrývačské práce
- pokládku krytiny „bonský šindel“
- práce HSV a PSV na větších stavbách
- sádrokartonové konstrukce
- obkladačské práce
- pokládku zámkové dlažby
- výrobu a montáž vzduchotechniky
- vodovodní a kanalizační přípojky

Tel.: 0432/591118, 591143

KVALITA PROVEDENÉ PRÁCE A VAŠE SPOKOJENOST - NÁŠ CÍL